

NTFR 2011/1721 Na intrekking beroep geen kostenvergoeding bezwaarfase, wel voor beroepsfase

Hof Den Bosch 20 april 2011, nr.10/00335

Belastingjaar/tijdvak	2004	☐ Brondocument
Trefwoorden	gelijkheidsbeginsel, onrechtmatigheid, zorgvuldigheidsbeginsel	
Wetsartikelen	Awb-art. 7:15 Awb-art. 8:75 Awb-art. 8:75a	
Auteur	mr. I.R.J. Thijssen	
LJN	BQ9907	
ECLI	ECLI:NL:GHSHE:2011:BQ9907	

Samenvatting

In deze zaak is onder meer in geschil of belanghebbende recht heeft op vergoeding van de kosten van bezwaar. In de beroepsfase heeft de inspecteur de aanslag verminderd waarbij alsnog vrijstelling is verleend van premie volksverzekeringen. Deze vermindering is een gevolg van de uitkomst van de regularisatieprocedure zoals bedoeld in art. 13 Verdrag Rijnvarenden. Belanghebbende heeft vervolgens het beroep ingetrokken en daarbij verzocht om veroordeling van de Inspecteur in de proceskosten aan de zijde van belanghebbende.

Het hof overweegt dat vergoeding van de kosten van bezwaar aan de orde kan komen voor zover de aanslag is herroepen wegens een aan de inspecteur te wijten onrechtmatigheid. Daarvan is volgens het hof geen sprake. Het hof stelt voorop dat de ambtshalve vermindering van de onderhavige aanslag niet heeft plaatsgevonden op de grond dat de interpretatie van de inspecteur van het verdrag onjuist was. Deze vermindering was een gevolg van de uitkomst van de regularisatieprocedure zoals bedoeld in art. 13 Verdrag Rijnvarenden. Voorts is gesteld noch gebleken dat de inspecteur bij het vaststellen en opleggen van de aanslag zodanig onzorgvuldig heeft gehandeld dat zijn handelen wegens strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel als onrechtmatig moet worden gekwalificeerd. Belanghebbende heeft dan ook geen recht op vergoeding van de kosten van bezwaar.

Daarentegen had de rechtbank wel op de voet van art. 8:75a Awb een kostenvergoeding voor de beroepsfase moeten toekennen, aldus het hof. De noodzaak tot het instellen van beroep vloeide immers niet uitsluitend voort uit de handelwijze van belanghebbende.

Commentaar

Art. 8:75 Awb voorziet in de (discretionaire) bevoegdheid van de bestuursrechter om een partij in een bestuursrechtelijke procedure te veroordelen in de kosten van de wederpartij. Met de te veroordelen partij wordt primair bedoeld op het bestuursorgaan. Voor het uitspreken van een proceskostenveroordeling is overigens niet vereist dat het beroep geheel of gedeeltelijk gegrond is. Hoofddregel is echter dat bij een (gedeeltelijk) gegrond beroep het bestuursorgaan in de kosten van belanghebbende wordt veroordeeld. Dat geldt ook wanneer een belanghebbende gelijk krijgt op gronden waarop hij zich *niet* had beroepen (HR 29 augustus 1997, BNB 1998/108). Van deze hoofddregel mag enkel worden afgeweken indien de noodzaak tot het instellen van beroep uitsluitend voortvloeide uit de handelwijze van belanghebbende (HR 12 mei 2006, NTFR 2006/717). Art. 8:75a Awb beoogt een aanvulling te zijn op art. 8:75 Awb voor het geval de indiener van het beroep dit weer intrekt omdat het bestuursorgaan alsnog aan zijn bezwaren is *tegemoetgekomen*. Aldus lijkt uit de wettekst voort te vloeien dat bij intrekking van beroep enkel recht bestaat op een proceskostenvergoeding wanneer het bestuursorgaan aan belanghebbende is tegemoetgekomen op gronden waarop belanghebbende zich *wel* had beroepen. In het onderhavige geval had Rechtbank Breda op 2 april 2010 (NTFR 2010/1561) geoordeeld dat de ambtshalve vermindering van de inspecteur niet is voortgekomen uit de gronden die belanghebbende had aangevoerd in zijn beroepschrift en dat bijgevolg geen recht bestaat op een proceskostenvergoeding ex art. 8:75a Awb. Bij mijn commentaar op deze uitspraak wierp ik de vraag op waarom een belanghebbende, die lopende een beroepsprocedure wordt geconfronteerd met een – niet op basis van de door hem aangevoerde gronden – ambtshalve vermindering, zijn reeds aanhangig gemaakte beroep nog zou intrekken. Alsdan zou immers geen recht bestaan op een proceskostenvergoeding. Belanghebbende kan het ook laten aankomen op een rechterlijke uitspraak (en desnoeds de gronden van zijn beroep aanvullen met de door de inspecteur aangevoerde gronden voor de ambtshalve vermindering) waarbij aan hem – volgens de ruimere criteria van art. 8:75 Awb – wel een kostenvergoeding kan worden toegekend. Hof Den Bosch oordeelde in de onderhavige uitspraak dat de hoofddregel van art. 8:75 Awb eveneens van toepassing is bij 8:75a Awb en acht het niet relevant dat de ambtshalve vermindering niet is voortgekomen uit de gronden die belanghebbende had aangevoerd in zijn beroepschrift. Belanghebbende krijgt aldus een forfaitaire vergoeding van € 322 toegekend in verband met kosten van het beroepsprocedure. De uitspraak van Hof Den Bosch vermeldt dat staatssecretaris cassatie heeft ingesteld tegen deze proceskostenveroordeling van € 322. De Hoge Raad heeft zich bij mijn weten nimmer uitgelaten over (de strekking van) 8:75a Awb, en ik vind de uitkomst ook moeilijk te voorspellen. Uit de jurisprudentie van overige hoogste bestuursrechters kan een restrictieve uitleg van het begrip ‘tegemoetkomen’ worden afgeleid, omdat daarin een relatie wordt verlangd tussen de gronden van het beroep en het besluit waarmee het bestuursorgaan alsnog de wensen van de indiener van het beroepschrift honoreert. De vraag is dan ook of de Hoge Raad – die in een reeks van recente arresten openlijk harmonisatie nastreeft met de beslissingen van overige bestuursrechters (zie o.a. ‘De import van het bierkaai-effect in het fiscale procesrecht’ van Van Nispen tot Sevenaer, NTFR 2011/1528) – eveneens een restrictieve uitleg van het begrip

'tegemoetkomen' zal gaan hanteren. Dat zou weliswaar goed zijn voor de rechtseenheid, maar een dergelijk harmoniserend arrest zou daarentegen kunnen leiden tot het (mijns inziens onnodig) voortzetten van procedures enkel en alleen om een proceskostenvergoeding op basis van art. 8:75 Awb te bewerkstelligen.

[1] Mr. I.R.J. Thijssen is advocaat-belastingkundige bij Jaeger Advocaten-belastingkundigen.

Bron: <http://www.ndfr.nl/link/NTFR2011-1721>

Datum: 13-4-2016 11:05:51

Alle rechten voorbehouden. Alle auteursrechten en databankrechten van deze tekst worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij Sdu Uitgevers. Niets uit NDFR mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the publisher's prior consent.